

רע"פ 2023/14 - יעקב הורוביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2023/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: יעקב הורוביץ

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) מתאריך 2.1.2014 ב-ת"פ 9074-01-12
בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט: ר' בן-יוסף) מתאריך 2.1.2014 ב-ת"פ 47437-12-13 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' נהרי) מתאריך 10.10.2013 ב-ת"פ 9074-01-12, והתקבל בחלקו ערעורו של המבקש על גזר דינו על הרשעתו זו, מתאריך 19.11.2013.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

2. המבקש הורשע, באי יכולת לנהוג בביטחון, וגרם חבלה של ממש (עבירה תקנה 26(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 בצירוף עם 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה)), ונהיגה בקלות ראש

עמוד 1

וגרם חבלה של ממש (עבירה לפי סעיף 62(2) בצירוף עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה).

3. בית המשפט השלום הנכבד השית על המבקש את העונשים הבאים: פסילה מלקבל, או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים, 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל, או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 שנים (כשהתנאי הוא שהמבקש לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע, או עבירות לפי התוספת הראשונה והתוספת השנייה לפקודת התעבורה); 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים (כשהתנאי שהמבקש לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה). כן הושת על המבקשת קנס בגובה 5,000 ש"ח, או 50 ימי מאסר תמורתו. בנוסף הוטל על המבקש לשלם פיצוי כספי לנפגע בסך של 10,000 ש"ח.

4. המבקש הגיש ערעור על פסק-דינו של בית המשפט השלום לתעבורה הנכבד - לבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו הנכבד, שנדחה בחלקו. בית המשפט המחוזי הנכבד אימץ את כלל הממצאים העובדתיים והקביעות של בית המשפט לתעבורה הנכבד לגבי הרשעת המבקש בעבירות המנויות לעיל, אך לענין הפיצוי הכספי, בית המשפט המחוזי החזיר את התיק לבית המשפט לתעבורה, וזאת משום שבנסיבות, לא התאפשר למבקש לטעון כנגד עצם הטלת הפיצוי ושיעורו. בתאריך 27.3.2014 הורה בית המשפט לתעבורה הנכבד כי המבקש ישלם לנתבע פיצוי בסך של 7,000 ש"ח תחת הפיצוי בסך 10,000 ש"ח שנקבע במקור.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות המבקש

5. המבקש חוזר בבקשתו על הטענות שהעלה בפני הערכאות הקודמות הנכבדות, כך, בין היתר, המבקש טוען כי עומדת לו הגנת "היעדר שליטה" המעוגנת בסעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

דיון והכרעה

6. לאחר שבחנתי את טענות המבקש סבורני כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה מושרשת היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שבב נ' מדינת ישראל (17.10.2007), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)).

8. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה הנ"ל. טענותיו של המבקש נוגעות אך ורק בענייני הפרטני ונבחנו כבר הן על ידי בית משפט השלום לתעבורה הנכבד והן על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד. מעבר לכך - הבקשה שבפני אינה מגלה כי למבקש נגרם עיוות דין, או אי-צדק בולט. כך למשל, בבית המשפט לתעבורה נקבע, באשר לגרסת

עמוד 2

המבקש כי היה במצב של היעדר שליטה, שזו איננה אמינה. מעבר לכך נפסק שם, כי אף אם בית המשפט לתעבורה היה מקבל את טענת המבקש בדבר היעדר השליטה - אין הוא זכאי ליהנות מהגנה זו מחמת העובדה שהוא החל לנהוג כשהיה עליו לחשוש שיחווה כאבים בחזה, ולאחר שעבר עליו לילה עם שינה חלקית, ויום ארוך של בדיקות ושהות של כ-10 שעות בבית החולים. בית המשפט המחוזי אישר את שתי הקביעות האמורות והמבקש לא השכיל להראות כיצד יש בידו לקעקע אותן, בנסיבות.

9. נוכח כל האמור לעיל - דין בקשת רשות הערעור להידחות, וכך אני מורה.

ניתנה היום, א' בניסן התשע"ד (1.4.2014).

ש ו פ ט
